

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і до-
Франції, Італії, Бельгії 25 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Бо-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Вибори до громадських рад на Волині.

З усіх кінців Волині одержуємо відомості про закінчення виборів до громадських рад. Ці відомості перевищують усе, що могла дати найбільше песимістична б'ява. З другого боку ці відомості, що надходять з різних повітів, у такій мірі подібні, що відносяться врівняно, немаче їх робили одні люди й по одному плану.

Зрештою, про цю „одноманітність“ волинських громадських виборів встигла вже шумно оголосити польська преса. Між іншим „Експрес Ілюстр.“ (ч. 318), який звичайно подає багату хроніку Волині, пише:

„В волинським воєв., на терені крем'янецького повіту, де вибори вже закінчені, на загальну кількість 225 громад усіх пройшли проурядові листи. В п'яти громадах місцеві українці внесли протест“. Отже не опротестували 220 громад. Злучького повіту, як також і з інших, повідомляють про такий самий „величезний успіх“ проурядових листів.

Польська преса скромно промовчує одну обставину, а саме, що скрізь вибори відбулися через аклямацію, себто що, крім проурядових листів, інших листів не було. Промовчує й те, чому власне не було на голосуванні інших листів?

Відповідь на ці питання дають перші вістки сіл, де пройшли через аклямацію проурядові листи. Вістки говорять так:

Про день і спосіб виборів не було оголошено за винятком тих сіл, де знаходяться „гмина“ й постерунки, але ці оголошення речення були такі непомітні, що ніхто їх і не зауважував, а ті селяни, що не мали справи у цих урядах, і зовсім про них не знали. Навпаки, сільські старости (солтиси) здебільша чомусь аперто скривали від селян день виборів та способи їх проведення.

„Проурядові“ листи зложили війти, секретарі й поліція. Солтисам наказувалося намітити

„порядних“ кандидатів, звичайно, що не належать до українських організацій, а тим більше — до партій. Згадані вище особи з цих листів викреслювали всіх не-„порядних“ і вже складали остаточну листу.

Майже скрізь селяни, не зважаючи виборчої ординації і думаючи, що вибори будуть проводитися старим звичаєм, себто шляхом усного подання кандидатів, лист кандидатів не склали. Листи, зложені „гминним“ урядом, були одиницями й комісія приймала їх через аклямацію — без голосування. Отже за згадані листи населення не голосувало. „Великий успіх“ цих листів очевидний. А особливо, коли взяти під увагу, що виборчі масово протестували проти них усно, домагаючися проголосувати їхніх кандидатів. До протестів на письмі не дійшло з простої причини — з браку по селах людей, що могли написати протест.

Хоча, здається, скрізь пройшли проурядові листи через аклямацію, однак свідоміші села зголошували й свої листи. До голосування вони не дійшли. В одному селі голова виборчої комісії дав на її зголошення 5 хвилин (з годинником у руці). В другому селі листа була готова й підписана. Але заки її донесли до стола председателя, було сказано, що вже запізно, й листу під голосування не візано, і т. д.

Не з усіх сіл надійшли ще відомості про обставини, в яких пройшли ці вибори без голосування. Але всі одержані відомості одноголосно свідчать, що вибори були зведені до проголошення листів, зложенних війтами й секретарями, без голосування (з огляду на відсутність інших листів).

Населення скрізь протестує проти цих мовлених виборів, хоча й незгідно з ординацією виборчої. Однак факт залишається фактом: вибори не голосували на листи „гминних“ урядів і є проти виставлених на них осіб.

Центральний Кооперативний Банк У ЛЬВОВІ

в власному домі при вул. Третього Мая ч. 15),
приймає вклади ощадності.
Конто ПКО. ч. 143.467.

Зол. 200⁻⁻⁻ коштує

ПЕРШОРЯДНЕ ФУТРО ЖІНОЧЕ

в фірмі „ХРОМ“, Львів, Руська 20. Тел. 71-83

МИ

150
35
GROSZY

признаємо лише

з найдешевших

... найліпші

звійки (гільзи)

HERBEWO

ють над рятунком людства з теперішнього безвихідного положення. І тоді являється теорія легко попала в їх умі, як велика ідея. Бажаючи уявити людство в якійсь таке місце, що вони не хочуть добиватися темних сторінок ідей.

Так, буквально, сталося і в ідею комунізму в Америці. Вже перед широким визначені професори університетів ввели були до президента меморіал за припавням СРСР Росії. Що цей меморіал не був без успіху, то це було свідомо з поведінки президента. Одна сенатор за одним їхав — неофіційно — до Радянщини там покрутився в урядових червоних кругах і приїхав назад з такою виробленою думкою, що в праці Патрістична рана. А що це „пелюстка рай“, як його назвав у своїй книжці французький журналіст Віктор Боре, то цього вони не видали.

У парі з агітацією між професорами являється агітація дорогою преси і дорогою організували окремих комітетів. У Нью-Йорку сформовано з визначних осіб при так званій „Американській Фондації“, що займається забезпеченням миру. Комітет для Російсько-Американських Відносин і цей комітет оголошує тепер звіт, що після записки президента до Радянщини для третини американських газет зважалося за припавням. І хоча зовсім справедливо записує газета „Нью-Йорк Сан“, чи „Росія реформується“ і приходить до висновку, що нічого не змінилось під час Вілсона, Куліджа, Гувера: що Росія не лише не жалувала всього того, що робила в минулому, але вона ще й тепер готова далі укладати договори проти американських свободобольних інституцій — то, не зважаючи на це, майже весь пересічний американський загаль хоче якоїсь новини.

Перед двома роками, Гамільтон Фіш конгресмен з дільниці Бронкс в Нью-Йорку, після слівства про більшовицькі патії отверто заявив за зібранні в Карнегі Голла, що більшовицькі хочуть використати американську свободу на те, щоб при її допомозі завести свою неволю. Але за два роки американський загаль забув про цю остроту. Одна лише католицька преса свідомо протиставляється припавням Росії в теперішньому стані. Деякі католицькі тижневики друкують великими буквами передовиці, а в них отверто твердять: „Ми протипавляємо припавням Радянщини тому, що там винищують релігію і вилучать проти неї зорганізованим походом. Ми ніколи не бажали і тепер не бажаво, щоб наша кохана батьківщина. Злучені Держави, стискала руку завязатого і недоробитого воюга наших зас“

Практична сила пропаганди.

Нью-Йорк, початок листопада 1933.

З жалем треба ствердити, що американські українці не виконали вповні своєї історичної місії в тому часі, коли на них припала черга. Вже більше ніж десять днів преса переповнена коментарями про намір президента Рузвельта припавням Радянський Союз, а українська громада трохи пізно спостерегла, що це про її шкіру ходить. Кілька віт-а протестом, кілька газетних статей, замічена оральною демонстрація в Дітроїті і Нью-Йорку і меморіал до президента — ось і все.

Якого? — скаже дехто. Що ж більше можна було зробити за десять днів? Справді, коли так брати, то зроблено незвичайно багато за десять днів. Лише на жалі, що не десять днів знаємо ми про намір президента у справі Радянщини, а такі ще від його вибору, отже від листопада 1932 року. Вже від тоді „повинні“ були вважати українські консули, щоб рідка справа не потерпіла.

Оправдання, що ми заслабі, щоб перешико-дати такий великий державний „козачок“ не має тут місця. Ніхто з нас не надіється, щоб ми мали рішучий вплив на державні справи Америки. Треба навіть отори сказати, що може ми і не мали ніякого впливу на рішення президента. Але це було і є нашим обов'язком використати цю нагоду, щоб рушити всі державні чинники для зацікавлення їх українською справою. Нав Каллі, шеф бюро для справ Східної Європи в міністерстві закордонних справ у Вашингтоні, раз-бух би вислухав кожного внеску українських організацій і міг був мати зацікавленість вироблену олівій про нас. Крім того ми мали добру нагоду сказати себе в Америці скріпати і загаль наш зайняти свою різною справою до тієї міри, що в поодиноких місцевостях наші люди були би стали активними і шукали нагоди зацікавлення в українській Радянським Союзом.

Очевидно, що й тепер не в запізно. Що й те-мо ми можемо багато для цієї справи зробити.

Але це вже не буде проба наших сил, а радше проба нашої безрадістости. Бо якби ми були залучили упродовж минулого року всі наші сили для боротьби з більшовицькими ворогами нашого народу, то ми були би мали свідомість, що загально представляємо в Америці.

З поодиноких відриваних звісток можна було в минулому переконалися як завзято деякі групи виступають проти припавням СРСР. Треба було лише їм представити нашу справу як сіл, а були ми мали впливових і могутніх союзників не лише тепер, але і в будучині. Ті групи мають під своїм впливом сенаторів, конгресменів, федеральних урядовців. Раз-люди познайомиться з українським питанням, буде пам'ятати про нього до кінця життя.

Це тільки для себе самих, щоб мати ще одну лекцію. А тепер варто пригадати собі, як то пришло до несподіваного історичного акту президента, тобто до запрошення СРСР Росії на розмову в справі припавням. Зовсім справедливо зазначають деякі газети, що тут сталося щось незвичайне: не Росія просить Америку за припавням, але Америка просить Радянщину! Може коли зважалося, яка була спонукка до такого поставлення справи американським президентом, але багато голосів оправдує цей крок президента тим, що він зробив його під впливом такордонних політ, головню після виступлення Німеччини в Лігн Націй, під часу напруження російсько-японських відносин, від розбиття розбійної конференції і т. п.

Але не бракує голосів, які вказують на те, що намір припавням Радянщину підготувала дуже завзято і зміло така більшовицька пропаганда в Америці. Коли така нова ідея, як комунізм, по-падає в мізки „бородатих дітей“, тобто теоретич-них філософів, що займають університетські катедри, то тоді така пропаганда може справді творити деякі філософи зовсім повністю перетече-

волі реалізації і заговорюючи, що має на цілі знизити нашу свободу йти за голосом Бога так, як ми це вважало за добре". І рішуче прогналися ці гасети починаючи з Рувальста, а доускають його пересправу з Лівініном під умовиною, що він зобов'язався Радянщину до повної реалізації свободи і до цього долають ще таку замітку: „Ми домагаємося, щоб опільне жадання в справі забезпечення реалізації і горожанської свободи в Росії поставили той же ішій реалізації чинники у Захочелих Державках”.

Едуард Волт, професор економіки на католицькій університеті у Вашингтоні, що з доручення папи йдів до Радянщини для вивчення голоду в 1922 р., а який влаштовує тепер совомого у російських справах, запитаний, як він відноситься до припавання, заявив: „Не рід президента і належить до його урядових атрибутів Ніхто йому не має права мішатися Ми маємо повне довіря до нього і знаємо, що він поступить так, як державний інтерес вимагає від нього”. Отже це звірець, як американці загалом від-

носяться до свого уряду. А коли протестують проти чого, то лише на те, щоб дати інформації.

Що правда, в голосях читачів, які пишуть до газет, пізнати і ворожий настрій до більшовиків. Не бракує там адороних поглядів на деструктивну роль більшовиків в Америці і на їх можливе розпашення після припавання. А серед тих голосів дуже замітний донос якогось читача з підписом М. В. в газеті „Нью Йорк Сан” а 25 жовтня. Донисувач каже, що тепер тому такий клопіт в Росію, що альянти поставили її на ноги, коли вона вже була розбита і коли в мирі в Бересті припавано самостійну Україну. Донис додає точну історію тієї події й умовини берестейського договору, а потім переходить до інших користей з факту зломання сили Росії.

Отже показується, що пропаганду можна вести всілякими засобами і мати в ній успіхи. Тому, що американський загал дуже мало розбирається в європейських відносинах, ця пропаганда може справді видати надзвичайні результати.

О. Демидчук.

імені і прізвища, треба на картці до голосування подати імена батьків тих кандидатів. Похибки і неточності письма не спричиняють неважкості голосу, коли немає сумніву щодо того ж то- сти кандидата (§ 33).

Заквествіоновані картки, означається порядковими числами і долучається до протоколу. У протоколі подається коротко причини, чому картку або поодинокі голоси припавано важними або неважкими. Коли причиною уневажнення була неправильність коперти, долучається також коперту (§ 34).

Всі інші, віддані під час голосування картки до голосування, комісія опаковує та опечатує, а на опакованні дає напис, який вказує виборчу округу або й обвід голосування. Окремо опаковується коперти (§ 35).

Протокол виборчої комісії.

Кожна виборча комісія, перед якою відбулося голосування, робить протоколярний список подаючи:

- а) число осіб, управнених до голосування зазначуючи, скільки голосів мав кожний виборець;
- б) число всіх відданих карток до голосування;
- в) число відданих неважких карток до голосування;
- г) число всіх відданих важких карток до голосування;
- д) число важких карток до голосування, відданих на поодинокі листи кандидатів;
- е) число важких голосів, відданих на поодинокі кандидатів (§ 36).

Коли голосування відбулося в обводній комісії, ця комісія виготовлює список вислідів голосування і також протокол своїх чинностей.

Лещатарські убрания.

Найновіші крої, найнижчі ціни, лише просто з заробіт. „ЦЕНТРУМ”, у Львові, вул. СКАРБКІВСЬКА 4 (напроти кіна Атлантик). Тел. 72-84.

Виборча ординація до міських рад.

V.

Обчислення та устійнення вислуду голосування.

Обчислення відданих голосів переводить ті виборчі комісії, перед якими відбувається голосування. Голоси обчислюються негайно по скінченні голосування.

Предсідник комісії відчитує виборчу урну, після чого рахує зложені в ній коперти, не отираючи їх. Одночасно устійнюється на підставі записок у списку виборців число голосуючих.

Якби число голосуючих ріжнелося від числа коперт, винятих з урни, треба це зазначити в протоколі, подаючи обставини, які моглиб висвітлити причину цієї незгідності.

Коли ця праця скінчена, комісія починає негайно обчислювати картки до голосування, важко віддані на поодинокі листи кандидатів та голосів, важко віддані на поодинокі кандидатів. З тією метою предсідник комісії отирає коперти, виймає з них картки і відчитує голоси наперед число листів, потім прізвища кандидатів, написаних на картці. Заки відчитує картку до голосування предсідник стверджує її важкість. Про неважкість рішає виборча комісія. У часі коли предсідник відчитує, двох членів комісії веде кожний окремо листи обчислення, до яких вписують окремо число важких карток до голосування, а окремо голоси, важко віддані на поодинокі кандидатів. Листи обчислень двох членів комісії повинні зі собою згоджуватися. Коли обчислення скінчене і підписане всіма присутніми членами комісії, треба їх долучити до протоколу. На підставі лист обчислення виборча комісія устійнює: а) скільки важких карток до голосування дістала кожна листа кандидатів та б) скільки кожний з кандидатів дістав важких голосів (§ 32).

Важкість і неважкість карток до голосування.

Неважкі є:

- а) картки до голосування, зложені до коперти, урядово неостемпльованої;
- б) картки іншої краси як біла;
- в) картки до голосування невивповнені, або вивповнені зовсім нечитко;
- г) картки, які містять у собі прізвища кандидатів з ріжних листів.

З кількох, найдених у коперті, правильно вивповнених і з однаковим змістом карток до голосування, слід припавати важною лише одну картку. Коли в одній коперті найдено дві або більше карток голосування ріжного змісту, всі картки признається неважкими.

Коли на картці до голосування поміщена більша кількість прізвищ кандидатів, як є число радних, вибраних у даній виборчій окрузі, то це не спричинює неважкості картки, лише надчисельні прізвища кандидатів виборча комісія черкує.

Коли на картці до голосування поміщені прізвища кандидатів, які не є поміщені на жадній з важко зголошених лист кандидатів, то це не спричинює уневажнення картки до голосування, лише виборча комісія черкує прізвища тих кандидатів.

Счеркнення прізвища кандидата та дописання іншого не спричинює неважкості картки до голосування.

Кандидатів, вписаних на картці до голосування у такий спосіб, що не устійнює безсумнівно особи кандидата, виборча комісія черкує. Названня імені кандидата конечне лише тоді, коли на даній листі кандидатів є двох або більше кандидатів того самого прізвища. Коли на листі є двох або більше кандидатів того самого

Дальше вниз і ще нижче. Доріжки викладані мозаїкою. З усіх-усюдів куди повернетеся — водограї. На „Вулиці сотні водограїв” вони біють лісами, віяльцями, проміннями, з трьолистя — трьолист і орел — це герб Д'Есте, — з обелісків Єгипту, з човнів. При довгих, легко спадистих сходах обабіч поруча, а по ньому — то падають водопади, то біють водограї. Трішки вище, де сходять починаються, двом на ядам із грудей бе вода. Між кипарисами бе в гору водограї, на яких п'ятнадцять метрів, і бризки, що падають додолу шумом злив дощової, веселою співає сонце.

Біля мене прогомніло:

— Merveilleux!!!

І те французьке „р” затремтіло на веселлі, мигнуло на спадаючих бризках і потонуло в широко розкинутих очах французенки.

Ми на самій долинці, на дні парку. На узбіччі, на горі, звернене до заходу, гордіє „темпіетто” — святилище: такого ренесансу, що напередки з сонцем їде. А перед темпіетто — головний живчик водограю: „Водяний Орган”. Так, дванадцятьма (немов рурки органів, що рівномірно сходять від найвищої додолу) прудкими струмками, сильно й високо біють угору водограї. По середині між шістьма паде могутня струя, як музика, водопад, що лопить нижче, між іще двома водограями, в інші менші водопади. А ці вливаються у чотири широченні збірники.

Тут кого зустрінете, це не люди, а дивні, добрі зяви. Ось перед вами вирине русалка. В неї русалка, простірні коси, чоло, як чисте небо, очі сині, як дорощаний клантук того неба в душі поета, носик і ніжки, що й Периклена Аспазія завидувалаб, осяга біла, ясна, як пил води водограю, що бе угору-угору

Як ці очі на вас глянуть, тут, серед музики водограїв віллі Д'Есте, то в той мент уважайте себе за найщасливішого на світі.

Є тут і сучасні... Джоковиди: жадібно червоніють у них нігті, чорною прірвою кліпають повіки, червоно розпахані уста, а в них зі смаком, із поликом вовтузиться дим папіроски.

Ще раз дивитися з гори, з чудового балкону, що багатого ренесансовою аркою глядять на парк: водограї біють угору легко, метко, шумлять дрібно, ясно, збірно-переливно. Образування цього музичного городу: зправа вступає старинна абсида базиліки зі старороманськими вікнами; у глибині з переду на шовбах гір місцевости Монтечелло і Сант Анджеліо; ліворуч море римської кампанії, що гасне у сонці, аж на небохніл тремтить міхель анджелівська баня Петра в Римі.

Інокви перебував тут Торквато Тассо, який провадив сюди свою красуню, надхненню Музу, щоб у тіні кипарисів купалась у рогирах пошумах водограїв.

А за ним, як за покровителем, за світлом ішов сюди, поклонник його Музи, й наш поет Петро Карманський.

Сонце заходить могутньо, як музика Баха. Крізь кипарис впирається у „Водні органи”. І водопадом летиться музика темпом Алланта: широко, рожевіючи по римській кампанії, золотіючи на густій зелені кипарисів, тужачи — приспінено — в моїх грудях.

Поволі починає стихати, переходить, лиш у віолінові тони, мов останнє проміння сонця. А там непомітно, тихо-тихо, мов перший смерк, передівається у басові тони і губиться у смерк кампанії в шепоті зір.

Тілоді. 3. IX. 1933.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА” З 20. ЛИСТОПАДА 1933.

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА.

2)

Де сотні водограїв біють.

(Докінчення)

За римлянами прийшли тут пани італійського Відродження кардинали. І знову записали віллі. Зупинимось над найкращою: віллею кардинала Гіполіта Д'Есте.

У 1550 році архітект Пірро Лігоріо будує цю віллію, яка є пісню пісень доби „рінашіменто”. Ота гармонія мистецького смаку до найдрібнішої дрібнички, ота розкішність архітектури — палати з її арками, льожами, парку з його доріжками, зеленю, квітами, водограями, — захоплює такими глибокими почуваннями краси, що ми, в захопленні, вже не грудьми, а очима віддихаємо.

Довгі коридори, на склепінні яких бачимо мозаїки — орнамент птахів, рослини, двоколірні: чорно-білі — за римськими зразками. У склдіно злиблених прикрашених ступах, мозаїкою вішах віяльцями хитаються водограї. У садові, на сталі якого видніють фрески, ступи, мозаїка, дзвібонить водограї: у його відблиску фрагментами відбиваються, мов кольоровий го-мін, фрески, кольорові ступи.

Виходите на терасу. Перед вами глибина густої зелені вікових кипарисів, лаврини, евкаліпта, дубів, квітів і ріжнотонний шум — шум водограїв, що біють білими пружними струями угору: хотять стрибнути вище кипарисів.

Із тераси сходами йдете в долину. Знову багаті в мистецькій декоративній кімнати. Знову в глибших мішах грають водограї.

Цей протокол підписаний представником і членами комісії разом зі списком вислідів голосування та всіма виборчими актами обводова комісія пересилає негайно до окружної виборчої комісії (§ 37).

Окружна виборча комісія перевіряє протоколи та обчислення вислідів голосування. Окружна виборча комісія може ухвалити рішення об-

водової комісії про уневажнення або призначення важливої картки до голосування або поодиноких голосів та повинна поправити перевірені арифметичні помилки. По окремому устаткованні вислідів голосування у всіх обводах, окружна комісія робить список вислідів голосування в цій окрузі (§ 38).

В. Целевич.

Пан Гешелес як звеличник „Огнем і мечем“.

Що пише жидівський та що пише польський публіцист про той самий польський патріотичний твір?

У літературній додатку останнього числа „Хвілі“ з 19. п. м. появилася передова стаття п. н. „Генрик Сенкевіч — юбілеуш дзела“. Автором тої статті є п. Генрик Гешелес, головний редактор того репрезентативного жидівського галицького щоденника і тому сама тема статті, підхід до неї і цілий тон статті кидає незвичайно характеристичне світло на цілу ментальність офіційального нинішнього жидівського сіоністичного проводу в Галичині та його ставовище до проблеми польсько-українських, українсько-жидівських і польсько-жидівських відносин. Підпис п. Гешелеса під тою статтею мусимо вважати просто якоюсь політичною демонстрацією. На таї актуальній нині в українській і польській пресі дискусії саме на тему „Огнем і мечем“, з приводу правильності чи неправильності міністеріального розпорядження про книжки у шкільних бібліотеках, — стаття п. Гешелеса є супроти всіх українців провокацією.

Бо ціла та стаття є одним великим гимном на честь „Огнем і мечем“. Кажучи про „різні і різнородні застереження“, які викликувала (лише в минулому часі!) творчість Сенкевіча, автор покликався на закиди щодо браку глибокоти, відсутності психологічної вдумчивості, щодо браку історіософічних перспектив та замилування в ефектах, врешті щодо „світлоглядю пересічної приємності“. Ніяких інших закидів проти „Огнем і мечем“ п. Гешелес ніколи видно не чув. Але навіть і вищенаведених закидів він не признає та запевняє, що „всі ті критики, аналітики й мальконтенти“, „ковтали „Огнем і мечем“ з меншим зворушенням, з меншим внутрішнім подивом ніж сірий чоловік з юрби, якому чужі всі проблематичні критерії“. І далі йде така апологія:

Той загав розумів і знав, що у великому письменстві є те, що в ньому є, а не те, чого в ньому нема. Можливий чар творів Сенкевіча, особливо час „Огнем і мечем“ полягає на силі пластичного зображення, на красі й багатстві різнородних мотивів, на надзвичайно артистичній симетрії, з якою були різьблені постаті й пригоди, культ фізичної краси, культ відваги і браури, стократна одиничної любови з любовню ідеї, сповнення людини з природою, ритм людського серця, що злилася з ритмом краєвиду, — все те робило з Сенкевіча феноменального пластичного письменника.

Так відчувала харті Сенкевіча не тільки шляхта — якій глорифікацію дорікав Сенкевічеві тодішній демократичний позитивізм — але так відчувало повість Сенкевіча ціле демократичне громадянство, та передовсім молодь, яка той мистецький погляд назад перекидала на романтичні сни, що ставали в передовістанчих нотах. З тим самим запертим віддихом читала твір Сенкевіча шкільна молодь, сільська, ремісничка і жидівська. „І т. д. і т. д.“

Ми навмисне зачитували буквально одну частину статті п. Гешелеса, щоб хтось не закинув нам, що перебільшуємо його захоплення. Писав ті слова галицько-жидівський чоловік публіцист якраз яких два тижні після того, як у варшавському літературно-суспільному журналі „Піон“, в журналі, в якому — до речі — співпрацюють лише поляки та здебільша люди з табору б. легіоністів, велику на дві сторінки статтю п. н. „Огнем і мечем та історична діяльність“ помістив директор варшавського „Східного Інституту“, відомий історик д-р Олгерд Турецький. У тій своїй студії польський історик-публіцист не залишив саме на „Огнем і мечем“ „стухотки“, докладаючи точку по точці, як з усіх Сенкевічівських творів саме той твір історично, етично й педагогічно стоїть на рівні найвищому.

Ось лише кілька речень з тієї статті:

„Не йшов ніколи крізь Україну оклик жаху козацьких сердець „Ярема Яло“, зате мусіли йти крізь серце кожного тодішнього думлячого й вартісного поляка жах і розлука, що били, підступний розбишча, жорстокий пан, що як більшість магнатів змоявся про зраду на право й ліво, що тікав раз-у-раз перед ворогом з поганьбленим найбільш засадничим обов'язком воїна і вождя, — князь Ярема, — міг пориватися на короля, хотів убивати його і вирівнювати сенаторів з пімсти за атемаскування його як процесового обвинувача. Не крізь душі козацькі й хлопські України, а душі вітчужаючих і думаючих поляків мусіла йти гроза жаху, що лише такі люди були укоханими героями поспільства чи шляхотського „народу“ тодішньої Польщі...

Отже коли нині, з правдивим болем серця постає постать, щоб перший том трилогії усунути зпоміж наче примусових засобів формування душі нинішнього і будучого польського народу, коли родиться обов'язок сказати польській молоді: що все це брехня і болюче непорозуміння артиста, — то не тому, що таких постатей не було (автор доказав, що їх справді не було! — Прим. Ред.), але що в таких образах, у такій формі, в сен-

кевічівській площині „Огнем і мечем“ існувати не могли, отже й ролі дороговказу для молоді здійснювати не можуть“...

Але п. Генрик Гешелес, жидівський патріот і іншої думки про польський патріотично-літературний твір, ніж польський патріот. Бо п. Гешелес належить до типу людей, які завжди мусять бути „mehr päpstlich als der Papst selbst“. Пан Гешелес, який своїм віком і ставовищем — здавалось би — виріс уже понад пошукання приналежності і ласки у сусілів, належить проте до типу людей, які завжди хочуть приподобатися... сильним цього світу. І при цій процудурі — завжди переступають мірку та лише викликають несмак і обридження у своїх і чужих. Тепер напр. розпочалися переговори між Польщею і Німеччиною. Дуже можливо, що вилевовазі пан Гешелес — переганяючи польську „Кур'єрки“ — вишкварить статтю з прославлюванням Адольфа Гітлера...

Ми не є антисемітами і найкращим цього доказом є наше пересвідчення, що не всі жиди є Гешелесами й чимало жидів з його глорифікацією „Огнем і мечем“ не має нічого спільного. А проте хай жиди не дивуються, що коли їхніми лідерами, репрезентативними фігурами й офіційальними виразниками їх думок є пп. Гешелеси, — виривають в українців такі почуття, на які заслуговують звеличники князя Яреми й Заглови.

ДАР ОМ

З ЗНАМЕНІТИХ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвратно. Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

Справа Сохацького.

Від Ред.: Тому, що у нас скомпіровано передуратора (ч. 305, з 18. п. м.) замітку про розк. б. комуністичного посла Сохацького і його розстріл навіть із наголовком, подаємо про цю аферу голоси інших львівських пресових органів, які кофисували не ціпаали.

„Новий Час“ з 19. п. м. у несконфіскованій замітці подає:

Чи побиття рекорду Азефа?

З Москви надійшла львівська вістка про те, що там угазано і розстріляно б. польського посла комуністичної партії — Сохацького. Ця вістка — сама по собі для загалу українських читачів нічого не говорить, а тимчасом...

СОХАЦЬКИЙ — ПРОВОКАТОР.

Сохацький був останньо представником Польської Комуністичної Партії (КПП) в Комінтерні. На тому становищі його розкоєспіровано як провокатора і моментально розстріляно.

ІСТОРІЯ СОХАЦЬКОГО.

Сохацький належав колись до польської хадської партії, згодом перейшов до НРР (Народова Робітничая Партія), відти до ППС. В ППС став головним секретарем і був там одним з найвпливовіших членів. Згодом він покинув ППС і перейшов до комуністів. У Комун. Партії Польщі (КПП) Сохацький грав величезну роль. Він був її провідником і головним промотором усіх її акцій. Якийсь час був послом до польського союму, де виголошував дуже різкі промови. Вийняти Сохацького союму видав судові, а Сохацький втік тимчасом до Сопіт, звідки даліше кермував Комун. Партією Польщі як її представник у Комінтерні.

СПЕЦІАЛІСТ В УКРАЇНСЬКИХ СПРАВАХ.

Сохацький виступав на сторінках газет під псевдонімом „Братковський“. Головна його спеціальність була „КПЗУ“ (Комун. Партія Зах. України). Після шумськівського розлому в КПЗУ Сохацький перейшов з боку КПП керму КПЗУ. Він написав брошуру проти „шумськитів“ п. н. „На шляхат націоналізму, опортунізму і зради“, у якій доказував, що комуністи-українці — це фашисти, а одиноким вартісною групою є група Вальницького. І де був Сохацький, що передав керму КПЗУ в руки Вальницького і тов. Це був Сохацький, що зліквідував на Україні Шумського, Максимовича і цілу т. зв. шумськівську опозицію.

ПОХИТНУЛАСЯ НОГА.

Остаточно Сохацькому похитнулася нога і його відкрили й розстріляли.

На чому саме його зловили, це остаете мабуть на довгі часи тайною ГПУ.

Не хлягає стверджувати, що Сохацький побив рекорд витримки Азефом. Щодо історії шляхет, куліс і потаємних дій цього нещасливого істоту!

Б. посол Сохацький розстріляний.

Під цим наголовком читаємо у несконфіскованій „Хвилі“ з 19. п. м.:

В газетах появилася вістка про те, що ГПУ арештувало б. комуністичного посла Сохацького. Юрій Чешейко-Сохацький (парт. псевдонім „Коврад“, літературний „Братковський“) в р. 1924. перейшов з ППС до КПП, від якої увійшов до союму. Виданий союмом прокураторові, вибрав утечу до Росії, де — як повідомляють — його тепер арештували і розстріляли як шпигуна, ще ділав у користь одної з сусідніх держав. Стрінула його та сама доля і закид „при на дві руки“, що й б. посла д-ра Сильвестра Вовбудакго з Н. П. Х.

Справа Юрія Чешейко-Сохацького.

Під цим заголовком пише несконфіскований „Дзєнік Людови“ з 17. п. м.:

„Роботнік“ повідомляє:

Перед кількома днями надійшла з Москви вістка про арештування з доручення ГПУ Юрія Чешейко-Сохацького, б. комуністичного посла та союму Річипосполитої, до 1920 р. діяча нашої Партії; в р. 1920 Чешейко-Сохацький перейшов від нас до партії комуністичної, з того часу ми вірвали з ним всякі зв'язки.

Недавно дістали ми комунікат у цій справі підписаний Центральним Комітетом Комуністичної Партії Польщі. Комунікат починається так:

„Ц. К. К. П. П. подає до відома про атемаскування і виключення з комуністичної партії Юрія Чешейко-Сохацького (парт. псевдонім „Коврад“, літер. псевдонім: Братковський), агента польської дефензивної і другого відділу польського генерального штабу“...

Закінчення комунікату звучить:

„Ставлячи під осуд агента польського фашизму Чешейко-Сохацького-Братковського, Ц. К. К. П. П. нагає і т. д.“

Чи можна собі уявити, що Чешейко-Сохацький вже у 1920 р. покинув ППС і перейшов до КПП з доручення... польської дефензивної, послував до союму знову з доручення... дефензивної, ...

Вибори до міських рад розписані!

Чи маєте вже

Новий Самоуправний Закон

Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

Реформацькі пігулки Чернець

з маркою

ВІДОМІ ВІД 1602 РОКУ.

Управляють шлунок, хоронять від ревматизму, терять печінок, надмірної опасистості, артритизму, паморок, загостять гемороїди, прочишують кров і для осіб схильних до обструкції є адегліним прочишущим засобом.

Вжити 1 до 2 пігулки на ніч.

Шлях буд. зол. 1.35 виробу апікаря ТУШИНСЬКОГО, Варшава, ауд. Сноліна ч. 22. — Домагатися з „Чернем“.

ЗДЕРЖІТЬСЯ ІЗ ЗАКУНОМ КРАВАТОКІІ

Вже небанком відчинить спеціальний склад краваток

RECORD CRAVATES

Львів Академічна 7.

(Будинок шпяхера.)

Найбільший вибір! — Найліпші гатунки! — Ціни фабричні, найнижчі в Польщі

Процес Дертіля.

Присуд.

ВІДЕНЬ, 18. XI. ПАТ. Сьогодні розпочався судовий процес проти Роберта Дертіля, що 3. II. м. доконав у кюльорах австрійського парламенту замаху на канцлера Дольфуса. Заінтересовані процесом дуже велике. Після відчитання акту обвинувачення розпочалося переслухання свідків.

ВІДЕНЬ, 18. XII. ПАТ. Після відчитання акту обвинувачення переслухували оба. Дертіль три години. Дертіль признає, що стріляючи до канц. Дольфуса не хотів його ні вбити ні зранити. Актенат виконав, бо розчарував його Дольфусів уряд. Гітлерівцем не є, бо не погоджується зі становищем нац. соціалістів у життєвій справі. До нац. соц. партії зголосився 15. січня 1932, одначе осіною ц. р. виступив. Обвинувачений заперечує, начеб атентат виконав під впливом вітчимів.

На запит предсідника, чи жадує свого вчинку. Дертіль мовчить.

Зчегри зізнавали свідки та знавці. Пополюди переслухували канцл. Дольфуса.

ВІДЕНЬ, 18. XI. ПАТ. Рудольфа Дертіля засудили на п'ять літ тюрми.

Підшився під м'н. Гебельса.

БЕРЛІН, 18. 11. ПАТ. Вольфова Бюро повідомляє: Згідно з вістками, які суди прийшли, в звичайному виданні „Сатерлей Раву“ в Львондоні появилася стаття, підписана д-ром Гебельсом п. „Щоді Німеччини та німецькі домагання дальших територій“. В статті в твердження про адопції політичні плани Німеччини, яких метою поширення стану посідання. Вістки ці вказують, що тут іде про велике фальшивництво. Міністер Гебельс особисто заявив, що статті цієї не писав і ніколи не висловлювався в дусі статті, яку підписано, надумиваючи його назвища. Становище міністра повинно бути відоме, хоч би із його промов, виголошених останніми часами.

Подібне заперечення зложив міністр промови Гебельс в інтерв'ю з кореспондентом „Делі Телеграфу“.

ПРИХАЛИ ДО ЖЕНЕВИ ПІД ЗАГРОЗОЮ ДИМІСІІ.

ЖЕНЕВА, 18. 11. ПАТ. Мін. Саймон і Еден також мін. Бонкур приїхали нині до Женев. Бритійські делегати відідали главу розбійної конференції Гендерсона. Розмовляли про справу метод дальших праць конференції. Саймон і Еден приїхали до Женев лише під загрозою димісії Гендерсона, яка грозила би теж бритійському урядові як атут для його противників у внутрішньо-політичній боротьбі.

У бритійських колах впевають, що тепер годі говорити про проєкт конференції при участі Німеччини. Насамперед треба устійнити спільне становище держав, заступлених у Женеві.

ГАРНІ І ТРЕВАЛІ АРТИСТИЧНІ КИЛИМИ ХАМУЛИ

продав склад у Львові — Рутівського 1 (біля Марійської площі).

Зразки висилаємо безплатно.

Небаром покажуться, чи мін. Саймон рішиться на це заповіджене англ. пресою виповідження порозуміння, до якого англійський та французький уряд дійшли 22. вересня ц. р. в Парижі у справі коєвності пробної періоди та чи буде старатися робити натиск на Францію, щоб згодувалася на поворот до першого Мекдональзового плану. В усякому випадку в колах фр. делегації твердять, що Франція держиться спільних праць конференції повинна ґрунтуватися на проєкті конференції, змодифікованому згідно з тимчасовими.

Загара сподіються приїзду Бенеша. Приїде таж Соран, заступник бар. Альоазія.

ЖЕНЕВА, 18. 11. ПАТ. Мін. Бонкур на запит журналістів про причину його приїзду до Женев сказав: Хотів відповісти на Гендерсона, який, що визнає рятувати розбійну конференцію, а крім того охоту Саймона в Еден та багатьох переговорувати з мін. Бонкуром, що бачив переможців під теперішню хвилину.

Лист до приятеля.

(Присвячую Л. Лепкому.)

Ти кажеш, друже, що будувеш хату,
А в ній ватран, що розпорошить тини.
Положиш личу шкіру волохату,
Поставиш лави понад білі стини.
І як тобі докучить Львів несений,
Пойдеш там спочити і віджити.

Ох, як тобі я завидаю, друже!
Такий куток у затишку далекий!
Такий малий, такий маленький дуже,
Що можна в ньому жити тільки з деким.
А як не схочеш, то зачиниш двері
І будеш сам від раня до вечері.

Ти кажеш, друже, що мене запросиш,
Що сяємо при ватрі на розмову:
Про все, що ти віддавни в серці носиш,
Про все, що я вігребав наново.
Про все, що ми обидва пережили,
Що ще живе і що у гріб зложили.

Проси, приїду кожної хвилини
І привезу свої розбиті нерви.
Накличем дум до білої хатини
І будем їх снувати без перерви.
Приїду, брате (навіть з подарунком!)
Тільки скажи: як ти там з постерунком?
Галактіон Чипка.

ВІЗВАЛИ Б. БЕРЕСТЕЙСЬКИХ ВЯЗНІВ ВІДСИДИТИ КАРУ.

ВАРШАВА, 18. 11. ПАТ. Прокуратор окр. суду у Варшаві поручив виконувати владі, себто держ. поліції, доручити візвалая Багінському, Барліцькому, Дібоа, Кернікові, Піберманові та Прагерові, щоб ставилися для відсидження кар. Рівночасно прокуратор окр. суду вислав відповідні чисьма до прокураторів окр. судів у Кракові в справі Мастека у Валовицях у справі Путека та в Тарнові у справі Вітоса й Цюлкоша.

Колиб візвані не ставилися, пороблять відповідні заходи, щоб їх придержати та замкнути у в'язниці. Колиб скривалися, або виїхали за кордон, аби так виминути кару, за неприємствами вишлють стежні листи.

НОВИНКИ

— Кооп. Пекарня „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“ подає до відома П. Т. Громадянства, що з днем 15. II. м. відчинила власний кіоск з печивом на площі Унії Берестейської. Щоденне свіже, добірної якості печиво можна дістати у всіх крамницях „Маслосоюзу“ і Народньої Торговлі. Замовлення слати вул. Янівська 77, тел. 92-17. 614 1-2

— Ігнат, Львів, Куркова 24 приймає управу реальностей у Львові. 604 2-5

— Театр ім. І. Тобілевича переїхав від 19-го ц. м. на кілька вистав до Жовкви, де дасть такі пєси „Батурин“, 20-го оперету „Пепіна“, 21-го оперу „Катерина“, 22-го „Гру на замку“, 23-го „Кородева кіна“.

— Реформа гімназій. Розпорядок польського м-ства освіти в справі устрою гімназій передбачує м. і., що в одній класі може бути найбільше 45 учнів. Лекції мають тревати по 45 хвилин, перерви по 10 хвилин. Учень, що вступив до I. гімн. класу, мусить мати найменше 12 літ. а найбільше 16. Мусить зложити вступний ісунт з польської мови, географії, арифметики та геометрії. Розпорядок передбачує три типи гімназій: хлопчачі, дівочі та коєдукційні. До обов'язкових предметів належатимуть фізичні вправи, а до надобовязкових рисунки, спів і друга чужа мови. Домашнє заняття учнів не повинно забирати більше як дві години денно, а вищих класів півтреді години.

— Дальші звільнення нотарів. Крім висчислених недавно нотарів, звільнених наслідком ста-

На цілім світі нема туток рівно знаменитих як

ПРИМА АІДА

150 шт. за 35 сот.

Таблетки Тогаль є швидко ділающим ліком проти гризи, інфлюєнці і простуди. Причому таблетки Тогаль не ділають відомо на внутрішні органи. Приймаючи одну до трьох таблеток Тогаль 3-4 рази денно запобігаємо небезпечним комплікаціям, які повстають через простуду. Одначе не робить собі шкоди вживаючи надзвичайних засобів — приймайте Тогаль. Таблетки Тогаль можна дістати в оригінальній опакуванні по 14 і 42 таблетки у всіх аптеках.

рости (переступлений 70-ий рік життя) міністерством справедливости, звільнені дальше нотарі: Левицький в Підгайцях, Дідицький в Калуші, Павлюк в Мельниці, Савчинський в Новім Селі, Базилевич в Чесанові, Попель в Куликові, Бодаковський в Мостиськах, Чехович в Бучачі, Чехович в Товмачі, Камінський в Рудках, Фрідман в Солотвині і Гантер в Ярославі. В найближчому часі будуть оголошені дальші звільнення. Вагалі буде звільнена третина нотарів у всіх трьох нотаріальних палатах Галичини (Львів, Перемишль, Краків).

— Хто виграв на лотерії? В 1-му дні тягнень класової лотерії впали виграні на такі числа: 20.000 зол. на ч. 56465. 15.000 зол. на ч. 54241 72805 90558. 10.000 зол. на ч. 49478 136638. 5.000 зол. на ч. 890. 2.000 зол. на ч. 23357 100474 149276. 1.000 зол. на ч. 18074 21675 29807 62886 69735 90922 150239 155608 159916 160796. 500 зол. на ч. 14518 35985 37762 87460 105739 119271 127924 140755. 400 зол. на ч. 13006 21706 39034 40202 57794 62504 66738 94432 110067 117488 117558 112114 126984 131928 140308 142115 143075 145965 156080 157204.

— Вбили священика. В селі Вандово біля Лукова вбили пароха о. Гізіньського та господаря з села Комін Каз. Плєськова. О. Гізіньський виїхав був вчором до недужого до села Комін. Як вертався в ризах і на візника Плєського напали невідомі бандити, ограбили обох і вбили.

— Реалізі в Луцьку. Дня 16. ц. м. поліція в Луцьку перевела трус у багатьох українських інтелігентів.

— Підсумки газової атаки у Варшаві. Підчас „газової атаки“ у Варшаві мешканці заклеїли паперовими ласками 200.000 вікон у мешканцях і 3.000 у skleпах. Заробили на тім підприємстві купці, що продавали готові ласки паперу, і купці, що розпродали всі запаси свічок, нафти і зеленого мила, яким у деяких ділянках заклеювали вікна. Зате склярі, що також надіялися руху, дуже розчарувалися, бо ніодна шибя не трісла підчас „бомбардування“ міста.

— Природно — природна. Це не хемічний продукт але природно зібрані есенції, які надіють тоїлетовій воді 5 Fleurs-Forv'я зміцнюючі прикмети, із змінили запахом.

3 судової салі.

КАРА ЗА ВЛАШТУВАННЯ ПОХОДУ НА ЗЕЛЕНІ СВЯТА І ЗА НОШЕННЯ ГЕРДАНУ.

Дня 17. ц. м. відбулася в окружний суді в Тернополі карно-адміністраційна розправа проти Василя Пилипова з Петрикова, пов. Тернопіль, і тов. (в цьому 5 хлопців і 2 дівчини — разом 8 обвинувачених) в наслідок відклику від присуду староства в Тернополі. Це староство покарало обвинувачених, а саме Вас. Пилипова чорититижевним безоглядним арештом, всіх інших одитижевним безоглядним арештом за те, що дня 4. червня ц. р. (першого дня Зелених Свят) без дозволу староства йшли чвірками (в дійсності йшла понад сотня людей з Петрикова) від церкви в Петрикові до парохіязної церкви в Тернополі, де збиралася процесія на цвинтар на стрілецькі могили; при цьому Вас. Пилипів у товаристві обвинувачених ніс вінок з дубового листя. Обвинувачені боролися

1.000 ІНГЛІДІВ УГА ЖДЕ НА ПОМІЧ ГРОМАДЯНСТВА. ВІШАНУПТЕ ІХНІ ЗАСЛУГИ І ПОСВЯТУ ЧЕСТЬ НАРОДУ КАКАЗУЄ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЖИТТЯ ТИХ, ЩО В ОБОРОНІ ВІТЧИНИ ВІДДАЛИ СВОЄ ЗДОРОВ'Я!

гнз, що такі процесійні походи в часі Зелених Святи уряджується шороку — між іншим і у Львові також — та що їм досі ніхто у цьому не робив ніякої перепони, тим більше ніхто їх за це не карає. Супроти цього до ливин не починає не карати нічого кримінального у своєму поступку. Окружний суд (розправу від окр. суддя Мишковський) ухвалив відпустити присуд староства щодо 7 обвинувачених і увільнив їх від кари, а обв. Вас. Пилипова засудив на десять золотих гривин, або на два дні арешту за те, що він ніс вінок і йшов на чолі походу. Борошні усіх обвинувачених пос. д-р Степан Баран.

Того самого дня відбулася перед тим самим суддею в Тернополі кримінально-адміністративна розправа проти 22-літнього парубка з Кутковець, пов. Тернопіль, Антона Куткового сина Данила, котрого староства в Тернополі на допущення постерунку поліції в Загребелі покарадо одностороннім арештом за те, що без дозволу носив гердан — з буквами Е. О. і тризубом, який з коралків зробила і дарувала йому одна знайома дівчина. Внаслідок відклику засудженого окружний суд в Тернополі розглядав справу наново і потвердив присуд староства, змінюючи кару арешту на три золоті гривини.

бо на думку суду на ношення такого гердану — треба дозволу староства агідно з відповідним розпорядком австр. міністерства внутрішніх справ з 1917 р. про ношення односторонь — на військовий армазон — і на ношення військових відзнак.

Оборонцеві обвинуваченого оголосив касацию до Найвищого Суду, виходячи з цього погляду, що тут бракує взагалі ества якогонебудь кримінального звинувачення, бо ношення герданів навіть з тризубом не можна підтягнути під ношення військових відзнак та що це не є ніяка демонстрація проти польської держави. Борошні пос. д-р Степан Баран.

СПОРТ.

УКРАЇНА — БІЛИЙ ОРЕЛ.

Товариські змагання між цими дружинами відбулися в неділю 19. ц. м. в год. 14-й на Клепарові.

УЖГОРОД. С. К. „РУСЬ“ — С. К. „ЗАЛІЗНИЧНИКИ“ 9:0 (6:0).

Не зважаючи на болотисте ґрунті, Русь розіграла свій останній матч за титул мистця славянських клубів Закарпаття з великим запалом і виграла змагання 9:0. Русь була у складі: Бокшай, Родек, Криж II; Бендас, Бачов, Іванцов; Ковач, Кобзар, Крайник, Криж I. Суковський. Титул осіннього мистця здобула знову Русь, при чому досягнула імпонуюче число воріт, бо 45:1 у свою користь!

КЛАСИФІКАЦІЯ НАШИХ СИТКІВКАРІВ.

По закінченні сезону ситківковий субреферат при У. С. С. класифікував члених українських ситківкарів і ситківкарів.

Жини: 1) С. Могиланський, 2) М. Гурман, 3) С. Дюковський, 4) О. Струтинський, 5) М. Липинський, 6) Д. Федяк, 7) Н. Родановський, 8) Г. Руденко, 9) Н. Родановський, 10) Г. Руденко, 11) Р. Дзержинський, 12) В. Марунич, 13) Ю. Лавровський, 14) Е. Хамула, 15) Н. Родановський, 16) О. Куличенко.

Ситк. субреферат багато граць поставив на одному рівні, тому, що до класифікації мав дуже мало матеріалу й оперся головним чином на вислахи мистецтва львівських змагань та мистецтв Покуття. Додати треба, що в цій році вперше офіційно класифіковано мистецтв ситківкарів.

П. СОКІЛ — РЕВЕРА 3:0 (воковер).

Виді гор. і дисципліна ЛЗОНП розглядає на цих протест П. Сокола проти верифікації його змагань з Ревею в користь тої останньої 3:0 (воковер) і рішуче признати оба пункти і відношення воріт 3:0 для П. Сокола. Причини та, що до змагань не прийшло виключно з м. Ревею. Таким чином П. Сокол мав би ще ширші умови до Окружної Ліги.

Листування Редакції.

Вп. Дописувачів в Бучачі: Допис використано в найбільшій частині. Попередньої кореспонденції Г. м. не жаль, не одержали.

Вп. Дописувачів, що ургують у справі поміщення своїх кореспонденцій, повідомляємо, що використано все, що було тільки можливе. На жаль, в останніх числах дістали ми багато таких дописів, яких не можемо помістити з цензурних оглядів.

Театри.

Великий Міський Театр.
Неділя, 19. XI. год. 3.30 попол. „Робінзон Крузо“.

Неділя, 19. XI. год. 7.30 веч. „Фраїзайя Доктор“.

Понеділок, 20. XI. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17“ (Всі місця по 1 зол.).

Театр Річнородностей.
Неділя, 19. XI. год. 12 в пол. Варшавська ревія мод.

Неділя, 19. XI. год. 3.30 попол. „Діка біжолі“.

Неділя, 19. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Понеділок, 20. XI. год. 7.30 веч. „Готіка“ (Всі місця по 1 зол.).

Кіна.

АДРІЯ: „Голос пустини“.

АПОЛЬО: „Шалон у масці“ (Ганка Ордовіч).

АТЛАНТИК: „Кавалькада“.

ВАНДА: „Пожалена“.

КАСНО: „1002-га ніч“ (Мозжухин).

КОПЕРНИК: „Новітній Робінзон“ (Дуган: Фербенас).

КОЛІСЕЙ: „Забути мелодія“, ревія „Щось на біс“.

МАРУСЕНЬКА: „Втрачений експрес“, „Геть із темної“.

МІРАЖ: „Конгрес танцює“.

МУЗА: „Дивний дім“ і комедія.

ПАЛАС: „Мушу тебе здобути“ (Іван Келера).

ПАН: „Веселий караван“ (Влада Буш).

ПАСАЖ: „Напхтовані люди без совісті“ (Кан Мейнард).

ХІМЕРА: „Кавалькада“.

СТИЛІВЕ: „Діка дівчина“ та ревія „Автомат кохання“.

УТІХА: „Братерство народів“ і ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 19. листопада 1933.

Відень (517,2) 10.30 Бетовенова соната в дур і Шуманові твори (Форт.), 11.20 Кор. 12.00. Концерт, 21.30 Спіс; Брю (341,7) 16.00. 10.20 Концерт, 20.10 Пейс; Прага (455,6) 9.55 Легкі мелодії в вик. глум. тріо; Париж (1725) 21.45 „Де Су де Флер“ оп. Бельяко; Кенігсвертервай (1634,9) 12.00 Серена. і. 14.30 Казки для дітей, 18.00 Оп. арті; Ляпшиг (329,6) 15.15 Вакхоні топра, 20.30 Нар. музика з члств Лютра; Букхрест (394,2) 20.00 Вок. респітат; Бероміст (459,4) 19.05 Старі піс. дпр. пісн. Бузалеко (550,5) 15.45 Вількоза музика, 19.50 Слад. арті (инг. оркестр, спів) Рум (49,2) 17.00. 20.45 Концерт (жиданка, спів).

Понеділок, 20. листопада 1933

Відень (517,2) 12.00, 17.25, 19.35, 21.00 Концерт; Братислава (279,3) 19.35 „Бароч Трени“ оп. Альбіні; Брно (341,7) 11.05 Концерт, 17.50 Анг. пісн.; Кошиці (224,5) 19.05 Популярна музика; Прага (455,6) 16.00 Концерт; Париж (1725) 21.00 „Гоманові казки“ оп. Оффенбаха; Гайльсберг (276,3) 20.15 „Мелі“ опов. С. Лягерайф; 20.35 Концерт; Бресля (325) 21.00 „Гоманові пісн.“; Букхрест (394,2) 18.15 Вакхоні респітат; Бузалеко (550,5) 15.30 Спіс, 18.40 Концерт; Мілан (331,5) 18.45 Оп. музика 21.45 Камер. концерт (музика, спів); Рим (441,2) 17.15 Концерт (музика, спів), 20.15 Спіс.

Понеділок, 20. листопада 1933

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 11.55 Комунікати, грамофон; 12.05 Популярна музика з грамофону; 12.35 Класичні твори з грамофону; 15.25 Експертські вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Збіжже бірки; 15.55 Саломова музика; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Камер. музика рос. композиторів; 17.50 Стенографія; 18.45 Академія літератури; 19.05 Останні муз. видання; 19.15 Вєччина; 19.25 Муз. фейлетон „Нелюбимий Шопенів лист“; 19.40 Спортові вістки; 20.00 Транс. з Варшави: „Країна осміху“ оп. Легара; в перерві фея. „У погоні за сонцем“; 22.15 Танкова музика; 23.05 Грамофон.

Неділя, 19. листопада 1933.

9.00—9.34 Ранішня аудіція; 11.35 Відчит; 11.45 Ред. музика з грамофону; 12.10 Методолог. вістки; 12.15, 13.12 Муз. порнок; 13.00 Інструкторські прати; 14.00 Направа рідного устрою; 14.15 Лісова скрипка; 15.00 Транс. з Варшави; 15.30 Промова й хор; 16.45 Транс. з Варшави; 17.00 Балада з жін. відділу; 18.00 Аудіція; 18.45 Академія літератури; 19.00 Балада з молодшими та старшими; 19.10 Вєччина; 19.50 Легка музика; 20.50 Вєч. денник; 21.00 Актуальний відчит; 21.15 На веселі лямбський хвилі; 22.15, 22.16 Спортові вістки; 22.25 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грамофону.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Банк Польський платив у суботу за долара 5.37, у приватних оборотах 5.40 зол. Золото: Долари 9.05, 9.07; франки фр. 36.40, 36.60; лукати 83.30, 83.50; рублі 76.70 47.40; корони 37.70, 38.00.

Срібло без змін.
У Варшаві були такі курси: Лондон 26.79, Париж 34.86, Шріх 172.58, Берлін 212.50, Амстердам 359.25, Ньюйорк кабелі 5.43, Ньюйорк чеки 5.41.

ЗБІЖЖЕ Б *

Шин з Підволочиська льоко Львів Овес збірський 10.75—11.00 12.25—12.50 Овес дз. незам. 11.75—12.30 Львів 37.00—38.00 Інші курси незмінні.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 18. XI: масло дес. зол. 3.10, молоко 22 сот., сметана 90 сот., яєця 4.50—5.00 зол. за копу. Тенденція на всі ті артикули спадат.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не підпадає

Дипломовані експортівні Передіздозі складня понеділок 20. ц. м. год. 19. а Техн. Товариства, Косцюшка 3.

Біла немасна жирка з медими зтими. Дістала такі апенти Від Ва. П. Альб. Книгничинської, Львів, 10 зол., від Ва. Стеф. Саула, Ліско 2.50 зол., від Ва. Петра Косцюбинського, Трибухівці, 5 зол. За цей дзр складає коня сердечну подяку та прохить милосерних людей пожичи їй болші одягом для снів 5, 7 і 12-літнього. Адреса: Ірина Ковальська, Бічна Галицької, Дім п. Зигмунта Гука, Новий Львів.

НІЯКИЙ АРГУМЕНТ.

Не зможе вже Вас анехотити Памі, щоб не купити пудру із тривалим, ніжним і вибаглим запахом

5 FLEURS FORVIL PARIS

якщо пінаєте його прикмети. — Просимо домагатися пудру марія

5 FLEURS FORVIL PARIS

що є гарантією якості.

Просимо не піддаватися намовам провадців, що стараються пудри в подібних опакуваннях і назвах провадців замість оригінального пудру.

5 FLEURS FORVIL PARIS

Продаємо світової слави туалетові води і парфуми 3 Fleurs Forvil Paris та інші патони.

На Рідну Школу зложила Вп. Розина Мармашів — Заліжні 20 зол. замість квіт на могилу Вуйка і Брата б. п. о. Льва Писецького, пароха в Рекляні. 613

ДРІБНІ ОГолошення

За оголошення редакції не підпадає

ЖАРІВКИ та всілякі матеріали електроністалаційні найдешевше у фірмі Е. Гасман, Львів, Пасаж Гасмана. 596 4—15

ЛІКАРКУ дентистку рутиновану прийму. Зголошення Бюро Демніків, Львів, Косцюшка 2 „Негайно“. 611 1—1

ДОБРУ лікарську практику відступаю разом з амбулансом у більшій провінційно-назвним місті. Адміністрація „Діла“ під „Мале відступне“. 609 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не підпадає

Позірі! Лещетарі!

4*20 Визання в найліпшій гатуаку р'жних тнів продає

Х. А. Д. А. М.

вул. Лєгіонів 5, біля кіна Касіно, в поді.

Der Tag

Великий національний часопис у Німеччині

Показові числа заром аксілає Verlag Scherl, Berlin SW 68

Присилайте передплату!

Молодечий від більшовий мєст — зробив це MESOLAMENT

Поборює ревматизм, нервові болі. Одноразове використання приносить полегшу.

НАФТУ, БЕНЗИНУ, ОЛІ, ПАРАФІНУ, як рівнож ВУГОЛЬ, КОКС І ДЕРЕВО

поруоче фірма „М Е Т А Н“, Львів, уж Санжєвич 3, крамниця площа Вєклярська 2.

612 І пром. зиску на Рідну Школу. 613

Читайте „Діло“!

„GLAZIAL“

прав. заст. диплом. лікує, хоронить катар, хрипку, біль горла і хорі відділові органи. На підставі розсліду в Міністерстві зареєстрований як фармацевтичний специфік. Доброту „Глазіалю“ доказує велика скількість підрібок, які в тілких сурогатом. Прошу домагатися яразно „ГЛАЗІАЛЬ“. Можна дістати в Народних Торговлях.

Позірі діабетики, хорі на цукрицю!

„DIASANA“

засіб діабетично віджаний, у складі Европії від літ уживаний, поручуваній лікарями світової слави, має в собі чистий цукор, але так спрєпарований, що кожний хорій на цукрицю може вживати до солодження всяких страв.

Можна дістати у виробі „Glaxial“ Bielsko skr. p. 145. І в Народних Торговлях.

АЛЬФОНС ДОДЬ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французьк. мови М. Рудничського. Ціна 3 — зол., з пошт. зрєсєнакою 3.60 зол.